

مجمع عمومی
شورای امنیت

پخش: همگانی
مورخ ۱۷ جون ۲۰۲۰
متن اصلی: انگلیسی

مجمع عمومی

نشست هفتاد و چهارم

موضوع آجندا: ۳۶

وضعیت افغانستان

شورای امنیت

سال هفتاد و پنجم

وضعیت در افغانستان و تاثیرات آن بر صلح و امنیت جهانی

گزارش سرمنشی عمومی

۱. مقدمه

۱. این گزارش به تاسی از قطعنامه ۶۸/۱۱ مجمع عمومی و قطعنامه ۲۴۸۹ (۲۰۱۹) شورای امنیت ترتیب شده که طی آن از سرمنشی خواسته شده تا هر سه ماه در مورد انکشافات در افغانستان گزارش بدهد.
۲. این گزارش اطلاعات تازه‌ی را در رابطه به فعالیت‌های ملل متحد در افغانستان به شمول اقدامات سیاسی، بشردوستانه، توسعه‌ی و حقوق بشری از زمان گزارش قبلی (A/72/753-S/2020/210) که به تاریخ ۱۷ مارچ ۲۰۲۰ ارائه شده بود، فراهم می‌نماید.

۲. انکشافات مرتبط

۳. رئیس‌جمهور اشرف غنی و عبدالله، رئیس‌اجرائیه اسبق و کاندیدای ریاست جمهوری به تاریخ ۱۷ می به توافق رسیدند و اختلافات سیاسی را پس از تقریباً سه ماه کنار گذاشتند که این امر زمینه را برای تشکیل حکومت مساعد ساخت. آمادگی‌ها برای روند صلح با ایجاد هیئت مذاکره‌کننده‌ی جمهوری اسلامی افغانستان و رهائی زندانیان به منظور اعتماد سازی، ادامه یافت ولی حملات ادامه داشت چنانچه طالبان تقاضا برای آتش بس را رد کردند. پس از هفته‌ی کاهش خشونت‌ها در ماه فبروری در سراسر کشور، میزان درگیری‌ها مجدداً به سطح سابق خود برگشت.

به اساس توافقنامه میان ایالات متحده امریکا و طالبان پیرامون تامین صلح در افغانستان و اعلامیه‌ی مشترک جمهوری اسلامی افغانستان و ایالات متحده امریکا پیرامون تامین صلح در افغانستان که هر دو به تاریخ ۲۹ فروری امضاء شد، ایالات متحده تدابیری را به منظور آغاز کاهش تعداد نیرو های ایالات متحده از ۱۳۰۰۰ به ۸۶۰۰ تن الی ۱۳ جولای، اعلان کرد. با توجه به بیجائی ناشی از منازعات، عودت شهروندان، فقر و ناامنی غذائی، شیوع ویروس کرونا (کووید - ۱۹) به نگرانی های جدی در مورد وضعیت بشری افزود. آمادگی ها برای کنفرانس بین الوزراء پیرامون تعهدات برای افغانستان در سال ۲۰۲۰ ادامه یافت.

الف. انکشافات سیاسی

۴. به تاریخ ۹ مارچ، آقای غنی برای بار دوم به عنوان رئیس مراسم سوگند را به جا آورد. در بیانیه افتتاحیه، وی روی تعهد خود مبنی بر اجماع ملی، تشکیل حکومت همه شمول، و تقویت صلح و اقتصاد مجدداً تاکید نمود. آقای عبدالله که نتایج انتخابات را پر از تقلب و غیرقانونی خواند، مراسم جداگانه‌ی تحلیل را در همان روز برگزار نمود. به تاریخ ۱۱ مارچ، آقای غنی ریاست اجرائیه را با صدور فرمانی لغو کرد. به دلیل اختلافات در مورد نحوه‌ی تقسیم قدرت، گفتگوها میان آقای غنی و آقای عبدالله در مورد تشکیل حکومت برای بیشتر از دو ماه ادامه یافت.

۵. رهبران سیاسی افغانستان تلاش کردند تا راه حلی برای بحران سیاسی جستجو نمایند در حالیکه فعالین جامعه مدنی و بزرگان کشور از هر دو طرف خواستند که در امر مبارزه با وبای کووید - ۱۹ و مذاکرات بین الافغانی، منافع ملی را بر منافع شخصی ترجیح دهند. مایک پمپئو، وزیر امور خارجه ایالات متحده به تاریخ ۲۳ مارچ از کابل دیدن کرد تا رهبران را برای حل بحران سیاسی و تطبیق تلاش های صلح، ترغیب نماید. بلافاصله پس از عزیمت آقای پمپئو، ایالات متحده اعلامیه‌ی را نشر کرد که در آن از عدم توافق دو رهبر روی تشکیل حکومت فراگیر اظهار تاسف شده و قطع مساعدت ۱ میلیارد دلاری در سال ۲۰۲۰ و کاهش احتمالی مساعدت ۱ میلیارد دلاری در سال ۲۰۲۱ در صورت عدم رفع اختلافات سیاسی، در آن اعلان شده بود. در پاسخ، آقای غنی به مردم افغانستان اطمینان داد که کاهش کمک ها سکتور های کلیدی و زندگی مردم را متاثر نخواهد ساخت و پیشنهاد کرد که ایالات متحده تصمیم خود را مورد بازنگری قرار خواهد داد. ادامه‌ی بحران باعث واکنش ها در سطح ملی و بین المللی شد. به تاریخ ۱ می، اتحادیه اروپا و ناروی روی نیاز به ختم اختلافات سیاسی تاکید نموده و خاطر نشان ساختند که عدم پیشرفت ممکن مساعدت های مالی برای سکتور امنیت و انکشاف را در آینده متاثر سازد.

۶. پس از مراسم تحلیف، آقای غنی تعداد از تعیینات کلیدی را انجام داد که شامل گزینش حنیف اتمر منحیث سرپرست وزارت امور خارجه، عبدالهادی ارغندیوال منحیث سرپرست وزارت مالیه، احمد ضیا سراج منحیث سرپرست ریاست عمومی امنیت ملی، شاکر کارگر منحیث رئیس دفتر ریاست جمهوری، فضل فضل منحیث منحیث رئیس عمومی اداره امور ریاست جمهوری، و محمد یوسف غضنفر منحیث نماینده فوق العاده رئیس جمهور در امور انکشاف اقتصادی، تجارت و کاهش فقر می شود. وی برای پنج ولایت والی نیز مقرر کرد. به تاریخ ۴ اپریل، حامد کرزی رئیس جمهور اسبق؛ عبدالرب رسول سیاف؛ یونس قانونی، معاون اول رئیس جمهور پیشین؛ و کریم خلیلی علناً از آقای غنی خواستند تا تعیینات را الی توافق سیاسی با آقای عبدالله متوقف نماید. به تاریخ ۱۳ می، آقای غنی ضیاالحق امرخیل را منحیث وزیر دولت در امور پارلمانی و غلام بهاءالدین جیلانی را منحیث وزیر دولت در امور رسیدگی به حوادث تعیین کرد.

۷. به تاریخ ۲۶ مارچ، وزیر دولت در امور صلح ایجاد هیئت مذاکره کننده‌ی جمهوری اسلامی افغانستان را اعلان کرد. هیئت ۲۱ نفره که تحت ریاست معصوم ستانکزی، رئیس اسبق امنیت ملی قرار دارد، متشکل از نمایندگان طیف‌های مختلف اقلیت سیاسی و اجتماعی بوده و شامل چهار خانم می‌گردد. تشکیل این هیئت از سوی تعداد زیادی از رهبران سیاسی افغانستان به شمول آقای عبدالله و همچنان نهاد‌های ذیدخل منطوقی و جهانی مورد استقبال قرار گرفت ولی طالبان فراگیر بودن این هیئت را تحت پرسش قرار داد.

۸. وزیر دولت در امور صلح و هیئت مذاکره کننده آمادگی‌ها برای مذاکره و گفتگو را آغاز کردند. در اواسط ماه اپریل، هیئت مذکور چهار کمیته را به اساس موضوعات مربوط ایجاد نموده و جلسات با اقلیت و گروه‌های ذیدخل را آغاز کرد. به تاریخ ۱۳ اپریل، نمایندگان این دو نهاد با ۱۱ عضو زن در پارلمان ملاقات نموده و حفظ حقوق و ارزش‌ها و اشتراک موثر زنان در روند صلح را به بحث گرفتند. به تاریخ ۲۰ و ۲۱ اپریل، عبدالسلام رحیمی، وزیر دولت در امور صلح با کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان، اعضای تیم مذاکره کننده و گروهی که از قربانیان جنگ نمایندگی می‌کرد، ملاقات کرد و به نمایندگان قربانیان جنگ وعده سپرد که در روند صلح سهیم خواهند بود. به تاریخ ۲۶ اپریل، آقای رحیمی نشست دوم کمیته ارشد هماهنگی در امور صلح را دایر کرد تا در کل رویکرد حکومت در روند صلح را هماهنگ سازد.

۹. پس از تقاضای سرمنشی ملل متحد مبنی بر آتش بس در سراسر جهان به منظور مبارزه با کووید - ۱۹، تعدادی زیادی از فعالین افغانستان و نهاد‌های بین‌المللی ذیدخل خواهان آتش بس در افغانستان شدند تا زمینه برای اقدامات بشردوستانه در برابر وبای کرونا مساعد شود. به تاریخ ۲۳ اپریل، در شب رمضان، آقای غنی از طالبان خواست تا با آتش بس بشردوستانه موافقت نمایند. به تاریخ ۲۴ اپریل، سازمان پیمان اتلانتیک شمالی (ناتو) اعلامیه‌ی را نشر کرد و در آن تأکید نمود که میزان خشونت‌های طالبان قابل قبول نبوده و از طالبان خواست که بلافاصله وارد مذاکره با دولت شده و از هر دو طرف خواست تا روند رهائی زندانیان و توقیف شدگان را تسریع بخشیده و آتش بس بشردوستانه را اعلان نمایند. به تاریخ ۲۴ اپریل، سازمان همکاری‌های اسلامی یک بار دیگر از تمام جناح‌ها خواست تا به منظور آتش بس فوری و دوامدار در جریان ماه رمضان با هم کار کنند. تعدادی از فعالین زن و نهاد‌های ذیدخل همراه با علمای دینی افغانستان از رهبران سیاسی کشور و طرف‌های منازعه خواستند تا اختلافات شان را کنار گذاشته و مشترکاً در راستای مبارزه با ویروس کرونا و فقدان احتمالی مواد غذایی کار کنند. به تاریخ ۲۶ اپریل، طالبان اعلامیه‌ی را صادر کردند و در آن تقاضا برای آتش بس یا وقفه بشردوستانه را رد نموده و ادعا کردند که ایالات متحده و دولت افغانستان به مکلفیت‌های شان تحت توافقنامه مورخ ۲۹ فبروری پیرامون تأمین صلح در افغانستان به ویژه رهائی ۵۰۰۰ زندانی طالب متعهد نبودند، و همچنان تأکید کردند که بحث آتش بس الی آغاز مذاکرات بین‌الافغانی در نظر گرفته نخواهد شد.

۱۰. به تاریخ ۱۷ می، آقای غنی و آقای عبدالله توافقنامه‌ی را امضاء کردند که باعث ختم بحران سیاسی شد. این توافقنامه در برگیرنده سهم ۵۰ درصدی در دولت برای آقای عبدالله، به شمول گزینش وزراء و والیان؛ ایجاد شورای عالی دولت و شورای عالی صلح و مصالحه ملی؛ اصلاحات مدنظر در انتخابات؛ و اعطای رتبه مارشالی با صلاحیت‌های معاون سرقوماندانی عالی به عبدالرشید دوستم، معاون پیشین اول ریاست جمهوری می‌باشد. شورای عالی دولت متشکل از رهبران سیاسی و چهره‌های ملی بوده و روی ایجاد اجماع ملی و ارائه مشوره‌ها به رئیس جمهور در مورد موضوعات ملی متمرکز خواهد بود. شورای عالی صلح و مصالحه‌ی ملی که ریاست آن را آقای عبدالله به عهده خواهد داشت، ساختار برای مدیریت روند صلح را ایجاد می‌کند. هیئتی متشکل از شش تن از بزرگان سیاسی ایجاد می‌شود تا [تطبیق] توافقنامه و میانجیگری اختلافات را نظارت نماید. به تاریخ ۱۸ و ۱۹ می، رئیس جمهور

دو فرد دیگر را تعیین کرد که خانم حسینه صافی منیث سرپرست وزارت امور زنان و نورالحق علومی منیث نماینده ویژه در امور حکومتداری خوب گزینش شدند.

۱۱. توافقنامه مورخ ۱۷ می مورد استقبال تعداد زیادی از شرکای ملی و بین المللی به شمول اتحادیه اروپا، ناتو و هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (یوناما) قرار گرفت. سایرین به خلاها اشاره نمودند. صلاح الدین ربانی، وزیر پیشین امور خارجه و رهبر حزب جمعیت اسلامی و گلبدین حکمتیار، رهبر حزب اسلامی افغانستان روی موقف شان تاکید کردند که نتایج انتخابات ریاست جمهوری باطل اعلان شود. طالبان توافقنامه [میان آقای غنی و آقای عبدالله] را رد نموده و آن را تکرار تجارب ناکام گذشته عنوان کردند.

۱۲. در مطابقت با توافقنامه پیرامون تامین صلح در افغانستان و اعلامیهی مشترک جمهوری اسلامی افغانستان و ایالات متحده امریکا، به تاریخ ۹ مارچ ایالات متحده آغاز کاهش مشروط نیروهایش به ۸۶۰۰ عسکر در ظرف ۱۳۵ روز را اعلان کرد. همچنان، به اساس این توافقنامه و اعلامیهی مشترک، روند رهائی زندانیان به منظور اعتماد سازی آغاز شد. به تاریخ ۱۱ مارچ، آقای غنی فرمان رهائی ۵۰۰۰ طالب در دو مرحله را صادر کرد. در مرحله نخست، ۱۵۰۰ زندانی به اساس سن، وضعیت صحتی و میعاد باقیمانده حبس رها خواهند شد. متباقی ۳۵۰۰ زندانی طالب مشروط بر پیشرفت ها در مذاکرات بین الافغانی و کاهش در میزان خشونت توسط طالبان، آزاد خواهند شد. نیاز است که تمام زندانی های رها شده ضمانت کنند که دوباره به خطوط جنگ نمی پیوندند. سخنگوی طالبان فرمان مذکور را "غیر قناعت بخش" خوانده و خواست شان را تکرار کرد که ۵۰۰۰ زندانی باید قبل از آغاز مذاکرات آزاد شوند.

۱۳. به تاریخ ۱۵ و ۱۶ مارچ، زلمی خلیلزاد، نماینده ویژه ایالات متحده برای صلح افغانستان و جنرال اوستین میلر، فرمانده ناتو و نیروهای امریکائی در افغانستان با نمایندگان طالبان در دوحه ملاقات کردند تا زمینه برای گفتگوهای مستقیم پیرامون رهائی زندانیان میان نمایندگان طالبان و دولت افغانستان مساعد شود چنانچه این گفتگوها به روز های ۲۲، ۲۵ و ۲۹ مارچ صورت گرفت. به تاریخ ۲۳ مارچ، آقای پمپئو، وزیر امور خارجه ایالات متحده با ملا برادر، رئیس کمیته سیاسی طالبان در قطر ملاقات نمود و روی پلان ها برای تسریع رهائی زندانیان و کاهش میزان خشونت بحث کرد.

۱۴. با حمایت کمیتهی بین المللی صلیب سرخ، تیم تخنیکي سه نفره طالبان به تاریخ ۳۱ مارچ به کابل آمد تا رهائی زندانیان و تثبیت آنها را مورد بحث قرار دهد و این نخستین جلسهی رو در رو میان دولت و طالبان بود که به صورت علنی تائید شد. به رغم اختلافات در خصوص شرایطی که منجر به فراخواندن تیم تخنیکي طالبان به تاریخ ۷ اپریل شد، دولت ۱۰۰ زندانی را به تاریخ ۸ اپریل آزاد ساخت و طالبان ۲۰ زندانی را به تاریخ ۱۲ اپریل رها نمود. به تاریخ ۱۳ اپریل، جنرال میلر و آقای خلیلزاد با طالبان در دوحه ملاقات کردند تا آنها را به کاهش خشونت و رهائی تعداد بیشتر محبوسین ترغیب نماید. آقای خلیلزاد به تاریخ ۶ و ۷ می با طالبان در دوحه ملاقات کرد تا آنها را به کاهش خشونت ها و آتش بس بشردوستانه برای مبارزه با وبای کووید - ۱۹ ترغیب کند. الی ۷ می، دولت در مجموع رهائی ۱۰۰۰ زندانی طالبان را گزارش داد در حالیکه طالبان در کل آزادی ۲۷۶ تن از محبوسین را گزارش داد.

۱۵. به تاریخ ۱۵ می، دولت تعلیق رهائی زندانیان را اعلان نمود و ابراز نگرانی کرد که زندانیانی که تا اکنون از سوی طالبان رها شده شامل افراد ملکی می شوند که پس از عقد توافقنامهی مورخ ۲۹ فبروری، رها شده بودند، و [رهائی زندانیان طالب را] مشروط به آزادی ۲۰۰ زندانی نیروهای امنیتی افغانستان توسط طالبان ساخت. آقای خلیلزاد

بار دیگر به تاریخ ۱۸ و ۱۹ می با طالبان در دوحه ملاقات کرد. به تاریخ ۲۰ می، او با آقای غنی؛ آقای عبدالله، رئیس شورای عالی صلح و مصالحه ملی؛ آقای ستانکزی، رئیس هیئت مذاکره کننده؛ و آقای رحیمی، وزیر دولت در امور صلح در کابل ملاقات کرد تا اقدامات برای آغاز گفتگوهای بین الافغانی را مورد بحث قرار دهد.

۱۶. یوناما به ملاقات با نهاد های ذیدخل ملی، منطقوی و بین المللی در راستای حمایت از کاهش خشونت ها، آتش بس و گفتگوهای بین الافغانی ادامه داد. به تاریخ ۹ اپریل، فرستاده ها و نمایندگان ویژه برای افغانستان و یوناما جلسه‌ی مجازی را جهت بررسی روند صلح و ترغیب اقدامات اعتماد سازی دایر کرد. تدویر برنامه های محلی صلح توسط یوناما ادامه یافت. یوناما با مقامات محلی و باشندگان محل در بیشتر از ۲۵ ولایت کار کرد و تقاضا ها برای وقفه [درگیری برای مقاصد] بشردوستانه، صلح و مبارزه با کووید - ۱۹ در رادیوی محلی به نشر رسید. یک شورای زنان که در ولسوالی سروبی ولایت کابل با ابتکار یوناما ایجاد و مورد حمایت قرار گرفت، فعالیت های خود را به منظور حمایت از مبارزه با کووید - ۱۹ تغییر جهت داد. به همین ترتیب، گروه های زنان و جوانان در کابل از رسانه های اجتماعی به منظور نشر پیام های صلح و پیام ها برای جلوگیری از کووید - ۱۹ استفاده کردند و با مقامات محلی و اعضای تیم کشوری ملل متحد به منظور حمایت از توزیع کمک ها به خانواده های آسیب پذیر، همکاری نمودند.

۱۷. بحث های هماهنگی توسط یوناما با تمویل کنندگان و موسسات همکار باعث بسیج حمایت و مساعدت های تخنیکی برای روند صلح و تیم های گفتگو کننده و همچنان وزارت دولت در امور صلح شد. در ماه های اپریل و می، یوناما به مشوره دهی به کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان در مورد گزینه ها برای رسیدگی به موضوعات مربوط به صلح، حقوق و عدالت انتقالی، به شمول چگونگی گنجاندن دیدگاه قربانیان در روند صلح و گفتمان های عمومی، ادامه داد. تمویل کنندگان و دستاندر کاران صلح نیز حمایت ها برای اشتراک زنان در روند صلح را هماهنگی کردند. به تاریخ ۱۰ مارچ، ماموریت دایمی افغانستان و ماموریت دایمی بریتانیای کبیر و ایرلند شمالی در ملل متحد که ریاست مشترک گروه دوستان زنان در افغانستان را عهده دار هستند، نشستی را مشترکاً با انستیتیوت جورج تاون برای زنان، صلح و امنیت تحت عنوان "لحظه مهم برای زنان افغانستان: روند صلح بین الافغانی" در مقر آن سازمان میزبانی کردند.

ب. امنیت

۱۸. وضعیت امنیتی کماکان شکنند و غیر قابل پیش بینی باقی ماند. با توجه به کاهش خشونت ها در هفته‌ی اخیر ماه فبروری در سراسر کشور، میزان درگیری های مستقیم در هفت روز به پائین ترین حد طی ده سال گذشته رسید که در مجموع ۴۱ حمله مسلحانه [در آن هفته] ثبت شد. حملات طالبان یک روز پس از امضای توافقنامه مورخ ۲۹ فبروری، دوباره از سر گرفته شد. پس از حملات طالبان، سرپرست وزارت دفاع "حالت دفاعی فعال" را در ۱۹ مارچ اعلان کرد. یک روز پس از حملات گسترده‌ی مورخ ۱۲ می بالای یک شفاخانه در کابل و مراسم فاتحه در ننگرهار، آقای غنی اعلان کرد که نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان مجدداً "حالت تهاجمی" را اختیار کرده و عملیات ها علیه طالبان را از سر خواهند گرفت.

۱۹. از ۷ فبروری الی ۱۴ می، یوناما ۵۵۴۳ رویداد امنیتی را ثبت کرد که ۲ درصد کاهش را در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۹ نشان می دهد. بیشترین تعداد این رویداد ها در حوزه جنوب به وقوع پیوست که حوزه شمال و حوزه غرب به تعقیب آن قرار داشت و این سه حوزه ۵۹ درصد مجموع رویداد ها را در بر می گرفت.

۲۰. تاکتیک های معمول کماکان بدون تغییر باقی ماند چنانچه ۳۴۲۲ رویداد مسلحانه اکثر (۶۲ درصد) مجموع رویداد ها را در دوره ی تحت پوشش این گزارش احتوا می کرد که نشاندهنده آمار مشابه درگیری های مسلحانه در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۹ می باشد. عناصر مخالف دولت پس از دوره ی کاهش خشونت ها، باعث ۹۵ درصد درگیری های مسلحانه مستقیم شدند. استفاده از موارد منفجره تعبیه شده به عنوان دومین بزرگترین عامل رویداد ها باقی ماند در حالیکه استفاده از آن افزایش ۲۲ درصدی را در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۹ نشان می دهد. به تعداد ۱۸۰ حمله هوایی که در مدت تحت پوشش این گزارش توسط نیروهای هوایی افغانستان و نیروهای بین المللی صورت گرفت، ۴۷ درصد کاهش را در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۹ نشان می دهد که بیانگر کاهش عملیات های نظامی بین المللی می باشد. در مجموع، تعداد حملات هوایی که توسط نیروهای هوایی افغانستان انجام شد، روند صعودی را نشان می دهد.

۲۱. نه نیروهای طرفدار دولت و نه عناصر مخالف دولت در مدت تحت پوشش این گزارش، ساحه قابل ملاحظه ی را تصرف نکردند. به تاریخ ۲ مارچ، طالبان اعلان کردند که عملیات های نظامی شان را از سر می گیرند؛ با آنهم، این گروه عملیات بهاری شان را تا هنوز آغاز نکرده است. بیشترین درگیری ها در ولایت های کندهار، هلمند، وردک و بلخ به وقوع پیوست. به تاریخ ۲۸ مارچ، طالبان کنترل ولسوالی یمگان ولایت بدخشان (حوزه شمال شرق) را که در ۹ سپتامبر ۲۰۱۹ توسط نیروهای ملی امنیتی دفاعی افغانستان دوباره تصرف شده بود، مجدداً به دست گرفتند. به تاریخ ۱۰ اپریل، نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان ولسوالی خامیاب در ولایت جوزجان (حوزه شمال) را که برای تقریباً دو سال در کنترل طالبان بود، دوباره به تصرف در آوردند.

۲۲. حملات گسترده توسط عناصر مخالف دولت ادامه یافت چنانچه ۱۰ حمله انتحاری در جریان مدت تحت پوشش این گزارش ثبت شد در حالیکه این رقم در سال گذشته به ۸ رویداد می رسید. شش مورد از این رویداد ها تاسیسات نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان، یک باب شفاخانه، مراسم فاتحه و یک عبادتگاه را مورد هدف قرار داد. هیچ جناحی مسئولیت حمله ی مورخ ۱۲ می بالای یک شفاخانه در کابل را که باعث کشته شدن ۲۴ تن به شمول ۱۹ زن و سه طفل و مجروحیت تعداد زیاد دیگر به شمول یک طفل نوزاد شد، به عهده نگرفت. یک کارمند صحتی در میان کشته شدگان وجود داشت. طالبان دست داشتن در این رویداد را رد کردند.

۲۳. شاخه خراسان دولت اسلامی عراق و شام (شاخه خراسان داعش) کماکان از سوی نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان و طالبان به ویژه در حوزه شرق افغانستان تحت فشار قرار گرفت. در جریان مدت تحت پوشش این گزارش، ۱۸ رویداد به شاخه خراسان داعش نسبت داده شد در حالیکه این رقم در عین زمان در سال ۲۰۱۹ به ۱۲۲ رویداد می رسید. پس از گذشت شش ماه بدون اینکه هیچ رویدادی به شاخه خراسان داعش نسبت داده شود، این گروه مسئولیت حمله ی آتش باری غیرمستقیم در مراسم سوگند مورخ آقای غنی در ۹ مارچ را به عهده گرفتند. این گروه مسئولیت دو حمله ی آتش باری غیر مستقیم بالای میدان هوایی بگرام به تاریخ ۲۱ مارچ و ۹ اپریل، و حمله مسلحانه در جریان یادبود از عبدالعلی مزاری، یکتن از رهبران افغان، به تاریخ ۶ مارچ در کابل را که باعث کشته شدن ۳۲ فرد ملکی شد، به عهده گرفتند. شاخه خراسان داعش مسئولیت حملات انتحاری گسترده بالای عبادتگاه اهل سکه در کابل به تاریخ ۲۵ مارچ و مراسم فاتحه در ولایت ننگرهار به تاریخ ۱۲ می را نیز به عهده گرفتند. طبق گزارشات، حمله نخست منجر به کشته شدن حداقل ۲۵ فرد ملکی و مجروحیت تعداد دیگر شد در حالیکه حمله دومی باعث کشته شدن ۱۹ تن و مجروحیت بیش از ۶۰ تن دیگر شد. به تاریخ ۶ می، ریاست عمومی امنیت ملی از دستگیری هشت تن در جریان عملیات بالای دو محل، خبر داد. گفته می شود که این افراد

اعضای مشترک شاخه خراسان داعش و شبکه حقانی بوده و متهم به اجرای چندین حمله می باشند. پنج فرد مسلح دیگر نیز در این دو عملیات کشته شدند. به تاریخ ۱۱ می، حکومت گزارش داد که عملیات ها توسط نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان در کابل منتج به دستگیری سه تن از رهبران دولت اسلامی عراق و شام برای جنوب آسیا و شرق دور شد.

۲۴. در مدت تحت پوشش این گزارش، ۱۷ رویداد به وقوع پیوست که در آن کارمندان ملل متحد متاثر شدند که شامل ۱۲ مورد ارباب و ۴ رویداد جنائی و ۱ مورد اختطاف می شوند.

ج. همکاری های منطقه‌بی

۲۵. نشست های منطوقی افغانستان با اخلاص مواجه شد و دلیل آن محدودیت های سفر ناشی از وبای کووید - ۱۹ و تمرکز روی مساعدت و همکاری میان کشور های منطقه جهت مبارزه با این ویروس می باشد. این محدودیت ها باعث ایجاد محدودیت در نشست های چند جانبه به شمول چهارچوب پروسه استانبول - قلب آسیا و کنفرانس همکاری های اقتصادی منطوقی برای افغانستان گردید. مقامات افغانستان تلاش کردند تا سرحدات را به منظور عرضه مواد غذایی، ادویه جات و سایر مواد ضروری باز نگهدارند. اکثر شرکای منطوقی به شمول چین، هند، جمهوری اسلامی ایران، قطر، عربستان سعودی، ترکمنستان و ازبکستان مساعدت های بشردوستانه را به منظور حمایت از مبارزه با کووید - ۱۹ فراهم نمودند. پس از اینکه جمهوری اسلامی ایران سرحدات خویش را به دلیل شیوع کووید - ۱۹ مسدود ساخت، جمهوری اسلامی ایران و پاکستان توافق کردند تا سرحدات شان را پس از تقاضای دولت افغانستان به گونه‌ی دوره‌ئی باز نمایند تا زمینه را برای بازگشت شهروندان افغانستان به کشور شان مساعد نمایند. کشور های همسایه جریان انتقالات تجارتي شان را در طول مدت تحت پوشش این گزارش حفظ کردند.

۲۶. از اپریل الی اوایل می، محمد جواد ظریف، وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران یک سلسله گفتگو های تلفونی را با آقای غنی؛ آقای اتمر، سرپرست وزارت امور خارجه؛ حمدالله محب، مشاور امنیت ملی؛ و آقای عبدالله انجام داد تا اختلافات سیاسی، مذاکرات بین الافغانی و همکاری های دوجانبه در راستای مبارزه با کووید - ۱۹ را مورد بحث قرار دهد. آقای ظریف رایزنی هایی را با مقامات بلند پایه کشور های منطقه نیز به انجام داد و موضوعات مربوط به وضعیت افغانستان را به بحث گرفت. به تاریخ ۱۹ و ۲۰ اپریل، ابراهیم طاهریان، نماینده ویژه جمهوری اسلامی ایران برای افغانستان با مقامات افغانستان در کابل دیدار کرد تا اهمیت حفظ ساختار ها و نهاد های سیاسی مندرج قانون اساسی افغانستان و همچنان گفتگو ها با طالبان و مصالحه ملی را مورد بحث قرار دهند.

۲۷. به تاریخ ۱۶ اپریل، ملل متحد نشستی را با نمایندگان دایمی افغانستان، چین، جمهوری اسلامی ایران، پاکستان، فدراتیف روسیه، تاجکستان، ترکمنستان، ایالات متحده و ازبکستان در ملل متحد برگزار کرد تا تلاش های منطوقی برای حمایت از صلح در افغانستان را به بحث گیرد. اشتراک کنندگان حمایت شان را از تلاش های افغانستان در راستای صلح، امنیت و رفاه ابراز کرده و روی خواست سرمنشی ملل متحد مبنی بر آتش بس سراسری به ویژه با توجه به نیاز جدی برای مبارزه با شیوع کووید - ۱۹ تاکید کردند.

۲۸. به تاریخ ۲۰ اپریل، آقای اتمر طی تماس تلفونی با شاه محمود قریشی، وزیر امور خارجه پاکستان، دورنمای تقویت همکاری های دو جانبه در خصوص روند صلح افغانستان، پلان عمل افغانستان - پاکستان برای صلح و همبستگی

و مبارزه با کووید - ۱۹ را مورد بحث قرار داد. آنها روی احیای مجدد پلان عمل به عنوان چهارچوب همکاری های دوجانبه و تقویت همکاری های اقتصادی توافق کردند.

۲۹. به تاریخ ۲۷ اپریل، آقای اتمر با وانگ پی، وزیر امور خارجه چین صحبت تلففونی کرده و از وی به خاطر مساعدت تجهیزات طبی به منظور مبارزه با کووید - ۱۹ تشکری نمود. آنها همچنان همکاری های اقتصادی و طرح "یک کمر بند و یک جاده"، تلاش های مبارزه با تروریسم، روند صلح و نقشی که چین در سطح منطقه بازی کرده می تواند، را به بحث گرفتند.

۳۰. به تاریخ ۲۸ اپریل، شرکت ملی خط آهن ازبکستان خدمات منظم انتقال از طریق خط آهن از تاشکند به حیرتان افغانستان را روی دست گرفت. این خدمات راه آهن که هفته ای سه بار فعالیت می کند، زمان انتقال را کاهش داده و حوزه بیشتر را تحت پوشش قرار می دهد.

۳۱. به تاریخ ۴ می، آقای غنی در نشست مجازی سران کشورهای عضو گروه تماس جنبش عدم تعهد پیرامون مبارزه با کووید - ۱۹ که به میزبانی آذربایجان تدویر شده بود، اشتراک کرد. آقای غنی در سخنرانی خویش دیدگاه حکومت در راستای تخصیص منابع برای تمرکز روی آگاهی عامه، تسکین، تداوی، اتصال منطقوی و همکاری های جهانی را توضیح نمود. وی کشورهای عضو گروه تماس جنبش عدم تعهد را ترغیب کرد تا از طالبان بخواهد که خشونت ها را کنار گذاشته و در روند سیاسی سهیم شوند.

۳۲. به تاریخ ۱۳ می، وزرای خارجه کشورهای عضو سازمان همکاری های شانگهای جلسه ی را از طریق ویدیو کانفرانس دایر کردند که در جریان آن اشتراک کنندگان روی اهمیت ترویج همکاری های بین المللی در راستای مبارزه با کووید - ۱۹ تاکید نموده و یکبار دیگر آمادگی های شان را در راستای ترویج بیشتر تلاش های سازمان همکاری های شانگهای به منظور کمک برای رسیدن به توافق سیاسی در افغانستان اعلان کردند.

۳۳. به تاریخ ۱۵ می، آقای اتمر با مختار تلیو بیردی، وزیر امور خارجه قزاقستان صحبت تلففونی نمود. آقای اتمر علاقه ی دولت [افغانستان] برای تقویت همکاری ها در سکتور های ترانزیت، ترانسپورت و انرژی و همچنان ادامه ی برنامه های آموزشی که از سوی قزاقستان برای شهروندان افغانستان فراهم می شود، را ابراز کرد. آقای تلیو بیردی تصمیم دولت قزاقستان مبنی بر عرضه ی مساعدت های بشردوستانه برای افغانستان را برای آقای اتمر ابلاغ کرد.

۳۴. به تاریخ ۱۸ می، نمایندگان ویژه چین، جمهوری اسلامی ایران، پاکستان و فدراتیف روسیه برای افغانستان جلسه ی مجازی را پیرامون وضعیت فعلی افغانستان و روند های صلح و مصالحه برگزار کردند. آنها طی یک اعلامیه ای از توافق میان رهبران سیاسی افغانستان استقبال نموده و ابراز امیدواری کردند که این امر باعث تسریع روند مذاکرات بین الافغانی شود. آنها حمایت شان را از روند صلح و مصالحه "به رهبری افغان ها و مالکیت افغان ها" اعلان کرده و اذعان داشتند که مذاکرات بین الافغانی فراگیر یگانه راه برای تحقق مصالحه ملی در افغانستان بوده و از تمام گروه های افغان خواستند تا مذاکرات را هر چه زودتر آغاز نمایند. این چهار نماینده ویژه خروج عساکر خارجی "به گونه منظم و مسئولانه" را یک نیاز خوانده، از رهائی زندانیان و توقیف شدگان حمایت کرده و در مورد تطبیق قطعنامه شماره ۲۵۱۳ (۲۰۲۰) ابراز امیدواری کردند. آنها همچنان از ابتکار سرمنشی ملل متحد برای آتش بس حمایت نموده و خواهان اعلان آتش بس همزمان در سراسر افغانستان شدند. آنان خواستار واکنش در برابر تروریسم شده،

حمایت شان از افغانستان در راستای فایق آمدن بر تاثیرات وبای کووید - ۱۹ را مجدداً اعلان کرده، و تأکید نمودند که ادغام و عودت مهاجرین افغانستان باید بخشی از هر نوع روند صلح و مصالحه باشد.

۳. حقوق بشر

۳۵. درگیری در افغانستان همچنان یکی از مرگبارترین درگیری‌ها در جهان برای افراد ملکی بوده است. بتاريخ ۲۷ اپریل ۲۰۲۰، یوناما اولین گزارش ربعوار خود را پیرامون حمایت از افراد ملکی در نبردهای های مسلحانه منتشر کرد. از ۱ جنوری تا ۳۱ مارچ ۲۰۲۰، ماموریت به تعداد ۱۲۹۳ مورد تلفات افراد ملکی (۵۳۳ کشته و ۷۶۰ زخمی) را ثبت کرد، که این رقم ۲۹ درصد کاهش در مقایسه با مدت مشابه در سال ۲۰۲۰ را نشان می دهد. درگیری های زمینی بزرگترین عامل تلفات افراد ملکی در ربع مذکور (۳۰ درصد) بحساب آمده، به دنبال آن قتل های هدفمند (۲۶ درصد) و اشیای انفجاری تعبیه شده غیر انتحاری (۱۸ درصد) تلقی گردیده است. در ماه مارچ، پس توافق یک هفته ای برای کاهش خشونت بین نیروهای طرفدار دولت و طالبان، یوناما افزایش در خشونت ها و به تبعه آن، افزایش در تلفات و آسیب به افراد ملکی را ثبت کرد.

۳۶. عناصر ضد دولتی مسئول ۵۵ درصد تلفات افراد ملکی ای ثبت بودند که از این تعداد ۳۹ درصد به طالبان، ۱۳ درصد به شاخه خراسان داعش و ۳ درصد به عناصر نا معلوم ضد دولت نسبت داده شده است. در جریان سه ماهه اول سال ۲۰۲۰، تعداد کشته شدگان افراد ملکی منسوب به عناصر ضد دولتی، بخصوص طالبان، در مقایسه با سه ماهه اول سال ۲۰۱۹، ۲۲ درصد افزایش یافته است، که دلیل عمده آن افزایش در قتل های هدفمند و اعدام های خودسرانه/سریع بوده است. نیروهای طرفدار دولت باعث ۳۲ درصد تلفات افراد ملکی شدند که از این تعداد ۲۱ درصد به نیروهای دفاعی و امنیتی ملی افغانستان، ۸ درصد به نیروهای نظامی بین المللی و ۳ درصد به گروههای مسلح طرفدار دولت و نیروهای متعدد یا نامعلوم طرفدار منسوب گردیده است.

۳۷. نبرد مسلحانه در افغانستان همچنان به مثابه مرگبارترین نبرد در جهان برای اطفال باقی مانده است. گروه کاری کشوری در زمینه نظارت و گزارش تخلفات سنگین در برابر اطفال در جریان نبردهای مسلحانه به تعداد ۶۸۷ مورد تلفات اطفال (۱۵۲ کشته و ۲۶۵ زخمی) در سه ماهه اول سال ۲۰۲۰ تأیید و تثبیت کرد. نیروهای طرفدار دولت نسبت به عناصر ضد دولتی مسئول بیشتر تلفات اطفال و بیش از دو برابر مرگ و میر اطفال بودند. در جریان ربع مذکور، گروه کاری یاد شده استخدام و استفاده از چهار پسر را برای نقشهای جنگی توسط طالبان تأیید و تثبیت کرد، و یوناما همچنان ادعاهای معتبری مبنی بر خشونت جنسی در برابر اطفال، بشمول توسط نیروهای دفاعی و امنیتی ملی افغانستان دریافت کرد. گروه کاری مذکور ۱۰ رویداد مرتبط به درگیری که مراکز صحتی و کارمندان مراقبت های صحتی را متاثر ساخت، ثبت نموده است که ۱۷ مورد آن به طالبان و ۱ مورد به اردوی ملی افغانستان نسبت داده شده است. گروه کاری مذکور ۸ رویداد حمله به مکاتب و پرسنل محافظت شده را تأیید و تثبیت کرد که ۴ مورد از آنها به طالبان، ۲ مورد به اردوی ملی افغانستان، ۱ مورد آن به شاخه خراسان داعش و باقیمانده به یک گروه نامعلوم مخالف مسلح نسبت داده شده است. رویداد های مذکور شامل ۲ حمله قصدی در برابر مکاتب و معلمان، ۵ حمله باعث آسیب های تصادفی به مکاتب و پرسنل معارف و تهدید علیه یک مرکز آموزشی می شد. علاوه، گروه کاری متذکره ۳ رویداد مبنی بر ممانعت در راستای دسترسی به کمک های انسان دوستانه را تأیید و تثبیت کرد که ۲ مورد آن به طالبان و ۱ مورد آن به پولیس ملی افغانستان نسبت داده شده است.

۳۸. بتاريخ ۲۶ مارچ، رئیس جمهور فرمان ویژه در مورد عفو، تعلیق تحقیقات در مورد افراد تحت توقیف و تأخیر در تنفیذ مجازات ها را به منظور جلوگیری از شیوع کووید-۱۹ صادر کرد. بتاريخ ۲۷ اپریل، به مناسبت روز پیروزی مجاهدین، رئیس جمهور فرمان دیگری صادر کرد که در آن دستور داد که همه زندانیان باقیمانده آزاد شوند، بجز از آنعده محکومین که مطابق قانون اجراء جزائی واجد شرایط برای عفو نیستند اما مدت حبس آنها بطور قابل توجهی کاهش خواهد یافت. جرایم مندرج قانون محوه خشونت علیه زنان از فرمان عفو مذکور مستثنی قرار داده شدند. بتاريخ ۱۴ می، تقریباً ۹۷۰۰ محبوس و توقیف شده در اثر دو فرمان ریاست جمهوری رها شدند. با توجه

به اینکه تعداد تخمینی زندانیان و توقیف شدگان تا ۲۶ مارچ، هنگام صدور اولین فرمان، ۴۱۰۰ تن بوده است، رهایی های مذکور جهت رفع ازدحام در محابس و کمک در جهت پیشگیری از شیوع کووید-۱۹ تاثیر قابل ملاحظه نگذاشته است. به نظر می رسد تعداد محبوسین رها شده انان کم بوده است. علاوه بر این، عدم حمایت از محبوسین انان پس از رهایی، بشمول کسانی که ممکن است نتوانند به خانواده های خود برگردند، چالش دیگری را مطرح می کند. بین ۱۹ تا ۲۴ اپریل، ملل متحد مشاوره و حمایت تخنیکی را به وزارت امور زنان ارائه داد تا بتواند به آن کمک کند تا به زنان رها از حبس در سراسر افغانستان کمک های بشردوستانه ارائه دهد. ملل متحد، به همراه سایر شرکای بشردوستانه و سازمان های جامعه مدنی، در تلاش هستند تا خانه های امن را پیدا کنند و به محض رهایی از محابس، شبکه های مصون انتقالی را برای زنان فراهم کنند.

۳۹. بتاريخ ۲۳ مارچ، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان گزارش سالانه خود را در مورد خشونت علیه زنان و دختران منتشر کرد. در سال ۲۰۱۹، کمیسیون مذکور ۴۶۹۳ قضیه خشونت علیه زنان و دختران را به ثبت رسانده است که رقم مزبور ۸.۴ درصد افزایش را در مقایسه با سال ۲۰۱۸ نشان می دهد. بیش از ۹۷ درصد از حوادث در خانه رخ داده است. سیستم عدلی و قضائی به دلیل همه گیری کووید-۱۹ روند رسیدگی را در تمام کشور بطی کرده است. با این حال، تحقیقات و تعقیب عدلی جرایم مندرج قانون محو خشونت علیه زنان ادامه داشته است. از زمان شیوع کووید-۱۹ بدینسو، گزارش ها به سکتور عدلی و قضائی و سایر مراجع رسیدگی به خشونت علیه زنان و دختران گزارش شده است که در بسیاری از مناطق کشور کاهش یافته است و این امر نشان دهنده افزایش چالش ها در راستای دسترسی به عدالت رسمی و محلات امن به دلیل محدودیت های گذشت و گذار، است. با این حال، نشانه های وجود دارد مبنی بر اینکه خشونت علیه زنان، در حقیقت امر، افزایش یافته است.

۴۰. طی ماه های گذشته، یوناما همکاری های خود را با کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان در چندین زمینه بشمول ارائه کمک های تخنیکی در مورد صلح، حقوق بشر و عدالت انتقالی و همچنین هماهنگی و مشاوره در مورد حمایت از حقوق بشر در پاسخ کووید-۱۹ تقویت کرده است. هماهنگی موضوعی بین یوناما و کمیسیون یاد شده از طریق جلسات منظم در سطح رهبری و کاری تقویت شده است.

۴۱. کارمندان رسانه ها و مدافعان حقوق بشر همچنان با تهدید و خشونت روبرو شدند. در جریان مدت گزارش، ۵ مدافع حقوق بشر در کابل و ۳ تن آن در ولایات دیگر احتمالاً توسط عناصر ضد دولتی کشته شدند، اگرچه هیچ گونه ادعای مسئولیت وجود نداشت. ۳ مدافع حقوق بشر دیگر توسط طالبان در پکتیکا ربوده شده و مورد بدرفتاری قرار گرفته اند. در زابل، طالبان یک روزنامه نگار را ربودند که پس از دو روز به دنبال مداخله بزرگان محل آزاد شد. بتاريخ ۹ ماه می، قرار گزارش ها نیروهای امنیتی ۵ نفر را که در اعتراض به توزیع کمکهای بشردوستانه توسط دولت در مرکز ولایت غور شرکت داشتند، کشته اند. یک روزنامه نگار که نگرانی های در مورد سوء مدیریت وجوه اختصاص داده شده در امر مبارزه با کووید-۱۹ ابراز داشته بود، توسط نیروهای امنیتی در کپز دستگیر شد (و بعداً آزاد شد)، و طبق گزارش ها، روزنامه نگار دیگری توسط مقامات محلی در ولایت دیگر به دلیل ابراز نگرانی در مورد همین موضوع مورد تهدید قرار گرفت.

۴۲. بتاريخ ۵ مارچ، دیوان استیناف محکمه بین المللی جزائی (ICC) به خارنوال محکمه بین المللی جزائی اجازه داد تا تحقیقات در رابطه با ارتکاب جرائم در قلمرو افغانستان (از ماه می ۲۰۰۳ بدینسو) و همچنین سایر جرائم ارتکاب یافته در قلمرو سایر کشورهای عضوی آی سی سی (از ماه جولای ۲۰۰۲ بدینسو) مرتبط به منازعه مسلحانه در این کشور را آغاز کند. این حکم تصمیمی اتخاذ شده مورخ ۱۲ اپریل ۲۰۱۹ در محکمه پیش از محاکمه دوم را تغییر داد. خارنوال به تاریخ ۱۵ اپریل به قاضیان محکمه پیش از محاکمه دوم اطلاع داد که دولت افغانستان، بتاريخ ۲۶ مارچ، از خارنوال خواسته است تا تحقیقات داخلی افغانستان را طبق ماده ۱۸ (۲) اساسنامه روم به تاخیر بیاندازد. دولت خلاصه جامع از تحقیقات داخلی و اجراءات اتخاذ شده را در اختیار خارنوال قرار داده و از وی خواسته است تا ۱۲ جون سال ۲۰۲۰ معلومات و مواد بیشتری را که از درخواست تعویق حمایت می کنند، ارایه کند.

۴. هماهنگی کمک های انکشافی

۴۳. جلسات سطح بالا با دولت افغانستان و کشورهای عضو در جهت آماده سازی کنفرانس تعهد وزیران ۲۰۲۰ در مورد افغانستان، که با هماهنگی مشترک دولت های افغانستان و فنلند برگزار می شد، ادامه یافت. یوناما نقش تسهیل کننده را برای کنفرانس مذکور ایفاء نمود. با توجه به پیامدهای کووید-۱۹، تمویل کنندگان برای ادامه مقدمات تخنیکي توافق کردند. تمویل کنندگان همچنین موافقت کردند تا روند شناسائی اولویت های کلیدی توسعه را برای حمایت از چارچوب تجدید نظر شده دولت در صلح و توسعه افغانستان، که انتظار می رود تا پایان جولای ارائه شود، تسریع کنند. پس از مشاوره با وزارت مالیه، یوناما یادداشتی مفهومی را برای چارچوب مسئولیت پذیری متقابل آینده به منظور تسهیل در بحث با شرکای انکشافی تهیه کرد. فنلند یک فرستاده ویژه به نام های جان تالاس را به منظور مشارکت جامعه تمویل کنندگان و دولت ها در برنامه ریزی برای کنفرانس مذکور، تعیین کرد.
۴۴. به تعقیب فرمان ریاست جمهوری در ۲۶ مارچ، که به موجب آن لوی خرنوال تحقیقات و تعقیب عدلی را برای همه قضایا، به جز قضایای جرمی سنگین، به عنوان بخشی از مبارزه با کووید-۱۹، متوقف کرد. بتاريخ ۹ می، ستره محکمه با حمایت یوناما یک گروه کاری تشکیل کرد تا برای جلسات قضائی (استماعیه ها) که باید برگزار گردند، گزینه های اضطراری را با استفاده از تکنالوژی ویدئو کنفرانس طرح ریزی نماید. همچنان ملل متحد برای ادامه فعالیت های ریاست قضایای دولت و دفاتر مساعدهای حقوقی وزارت عدلیه به حمایت خود مبنی بر ارایه مشوره های تخنیکي ادامه داد. حملات علیه مقامات ارگان های عدلی و قضای در ماههای اپریل و می افزایش یافت. در نتیجه حملات هدفمند بتاريخ ۲۵ مارچ و ۲ می، یک رئیس اداری ستره محکمه کشور کشته و یک خرنوال ارشد زخمی شد.
۴۵. بتاريخ ۲۲ مارچ، ستره محکمه فیصله مورخ ۱۵ جنوری سال ۲۰۲۰ محکمه استنیاف مرکز عدلی و قضائی مبارزه علیه جرایم سنگین فساد اداری را تأیید کرد که در آن ۹ کمیشنر اسبق کمیسیون مستقل انتخابات محکوم به حبس گردیده بودند. ۶ کمیشنر اسبق کمیسیون مستقل انتخابات و ۳ عضو اسبق کمیسیون مستقل شکایات انتخاباتی به جرم تغییر در شمارش آرا در انتخابات پارلمانی ۲۰۱۸ در ولایت کبیر به ۲ سال و ۶ ماه حبس تنفیذی محکوم شدند. بتاريخ ۱۵ اپریل، ستره محکمه به عنوان بخشی از اقدامات برای رفع ازدحام محابس در جریان بیماری همه گیر کووید-۱۹، نه کمیشنر اسبق را به ضمانت بالمال رها کرد. بتاريخ ۲۶ مارچ، رئیس جدید اداره مبارزه علیه جرایم سنگین وزارت داخله منصوب شد و شروع به اصلاح اداره مذکور کرد. در ماه می، او لیست جدید توحید شده از ۲۵۵ قرار گرفتاری و احضار مربوط به قضایای جرایم سنگین فساد اداری را ارائه داد (بمشول ۱۲۷ قرارهای شناسائی شده قبل از کنفرانس وزیران ژنو در مورد افغانستان در سال ۲۰۱۸)، که از این تعداد، ۱۶۹ قرار تا ۱۴ می اجرا شده بود.
۴۶. بتاريخ ۴ مارچ، کابینه مقررہ اعاده دارائی های غیرقانونی و عواید ناشی از فساد اداری را به تصویب رساند، که به موجب قانون مبارزه علیه فساد اداری صادر است و مقررہ یاد شده به هدف تنظیم وظایف و مقامات ارگان های عدلی و قضائی و سایر ادارات ذیربط در راستای اعاده دارائی های بدست آمده غیرقانونی و نیز مدیریت موثر و شفاف دارائی های اعاده شده طرح و تدوین گردیده است. بتاريخ ۵ مارچ، قانون بازنگری شده اداره عالی تفتیشی از طریق فرمان تقنینی ریاست جمهوری به تصویب رسید، که شامل معیارها و نورم های بین المللی است و هدف آن افزایش اثربخشی تفتیش بودجه دولت عنوان شده است.
۴۷. از میان ۶۳ شاخص مندرج در چارچوب حسابدهی متقابل ژنو ۲۰۱۹، ۱۵ مورد حاصل شده است، ۳۰ شاخص دیگر در دست اجرا قرار دارند و ۱۸ مورد ناقص یا خارج از مسیر هستند. کمیسیون مستقل شکایات انتخاباتی ۹۵ درصد از شکایات ثبت شده را مورد رسیدگی قرار داد، و در کل ۱۱۲۷ قضیه ثبت شده افساد اداری توسط لوی خرنوالی برای تحقیقات به خرنوالی های ذیربط راجع گردید، در حالی که ۴۳۷ قضیه به محاکمه جهت رسیدگی قضائی محول گردیدند. شش بررسی از تسهیلات اعتباری تمدید شده تکمیل شد و حق الزحمه ویژه ۴۴.۴ میلیون دالر به حساب دولت پرداخت شد. برای بهبود سطح زندگی، در مجموع ۳۶۵۷ اجتماع حداقل یک پروژه مربوط به

انرژی، جاده ها، آبیاری، مکاتب یا آب آشامیدنی را به اتمام رساندند. حدود ۶۰ درصد از اصلاحات اساسی تحت برنامه مشارکت صندوق بازسازی افغانستان و برنامه تأمین مالی تطبیق شده است.

۴۸. افغانستان یکی از ۲۵ کشور جهان است که از خدمات تسویه بدهی مصوب ۱۳ اپریل توسط هیئت اجرائی صندوق بین المللی پول (IMF) تحت عنوان پیشگیری از فاجعه و صندوق کمک ها بهره مند شده است، که هدف آن کمک به ذینفعان برای تأمین قرضه های صندوق بین المللی پول است و از این رو منابع را به سمت اقدامات اضطراری صحتی راجع به کووید-۱۹ و سایر اقدامات امدادی هدایت شود. بتاريخ ۲۹ اپریل، هیئت اجرائی مذکور درخواست دولت برای کمک اضطراری تقریباً ۲۲۰ میلیون دالر امریکائی در چارچوب تسهیلات اعتباری سریع را تأیید کرد.

۴۹. بتاريخ ۷ می، هیئت مدیره اجرائی بانک جهانی کمک مالی ۴۰۰ میلیون دالری برای کمک به افغانستان برای تداوم سرعت اصلاحات کلیدی اقتصادی و مالی عمومی و حمایت از مدیریت کشور در مورد خطرات و شرایط نامعلوم تشدید یافته در اثر بحران کووید-۱۹، را تصویب کرد.

۵. کمک های بشردوستانه

۵۰. منازعه دوامدار، بلایای طبیع، فقر مزمن، ناامنی غذایی و فشار اضافی ناشی از همه گیر کووید-۱۹ باعث افزایش رنج مردم در سراسر افغانستان شد.

۵۱. تا ۲۱ می، تست ۸۶۷۶ افغان برای کووید-۱۹ مثبت بوده و ۱۹۳ تن در اثر ابتلا به بیماری مذکور فوت نمودند. از اواسط ماه مارچ، قیمت مواد اصلی غذایی تا ۲۰ درصد افزایش یافته و نگرانی هایی را در مورد اثرات اقتصادی و اجتماعی ایجاد کرده است. طبق گزارش بانک جهانی، پیش بینی می شود تولید ناخالص داخلی افغانستان در سال ۲۰۲۰ هفتده درصد کاهش یابد.

۵۲. بتاريخ ۲۷ مارچ، دولت ممنوعیت بر گذشت و گذار را در ابتدا برای کابل و ولایات منتخب اعلان کرد. در تاریخ ۲۱ اپریل، آقای غنی بودجه اضطراری ۸۸.۵ میلیون دالری را تصویب کرد و به والیان وجوهی از ۲۶۳۰۰۰ تا ۵۰۲۶ میلیون دالر اختصاص یافت. در ۲۳ اپریل، آقای غنی برنامه دولت را برای رسیدگی به پیامدهای اقتصادی کووید-۱۹، با محوریت مراقبت های صحتی، امنیت غذایی، فواید عامه و همکاری های اقتصادی منطقه ای ارائه کرد. از تمویل کنندگان خواسته شد که "تعهدات موجود را مجدداً در برنامه های کمک رسانی، بهبود وضعیت و کمک تقویتی مجدداً برنامه ریزی کنند و شرکای منطقه ای را برای "ایجاد استراتژی های پاسخ منطقه ای" سهیم کنند. در تاریخ ۲ ماه می، ممنوعیت بر گشت و گذار در سراسر کشور تا ۲۴ می تمدید شد.

۵۳. در پاسخ به شیوع کووید-۱۹، تیم کشورهای ملل متحد و تیم کشورهای بشردوستانه برنامه های مشارکتی را در مطابقت با برنامه دولت تحت عنوان "پاسخ به ویروس کرونا: تقاضا برای مباحثه"، و همچنین چارچوب ملل متحد برای پاسخ فوری اقتصادی-اجتماعی در برابر کووید-۱۹، تهیه کردند. ملل متحد و بانک جهانی همکاری نزدیک خود را با تمرکز بر حمایت تخنیکي در راستای بهبود اقتصادی-اجتماعی و خدمات تدارکاتی دولت برای تهیه مواد اولیه و ملزومات برای مقابله با بیماری همه گیر ادامه دادند.

۵۴. شرکای صحتی در ایجاد مراکز تجرید سازی با ظرفیت ۲۲۰۰۰ بستر و تا امروز ۹ از ۱۵ مراکز تست برنامه ریزی شده در سراسر کشور از دولت حمایت کردند. در ۲۰ می، بیش از ۹۸۳۰۰۰ نفر از اقشار آسیب پذیر راهنمائی هایی درمورد اقدامات صحتی خاص مربوط به کرونا ویروس و همچنین لوازم صحتی دریافت کرده بودند. براساس درخواست وزارت صحت عامه، ملل متحد در تاریخ ۱۸ اپریل، تأمین شش ماهه تجهیزات محافظت شخصی و پیشگیری و کنترل عفونت را به دو شفاخانه در کابل تهیه و تحویل داد که هر ماه به بیش از ۱۰۰۰۰ زن خدمات ارائه می دهند.

۵۵. گسترش کووید-۱۹ تأثیر مخربی بر زنان و دختران داشته است. احتمال دارد که در اقدامات قرنطین برای مهار همه گیر خشونت خانگی را افزایش دهد. ملل متحد و شرکای آن فعالیت‌های را برای رسیدگی به خشونت مبتنی جنسیت و تأثیر نامتناسب کووید-۱۹ بر روی زنان و دختران در کلیه برنامه‌ها شامل نموده است. ابتکار مشترک ملل متحد اتحادیه اروپا با شرایط حاضر وفق داده می‌شود تا اقدامات تاثیرگذار سریع اتخاذ گردد که این امر خطرات افزایش خشونت خانوادگی در نتیجه کووید-۱۹ را خاطر نشان سازد و ابزارهای پیام رسانی و اطلاع رسانی کلیدی را با پاسخ دهندگان خط مقدم برای افزایش آگاهی راجع به خشونت جنسی و مبتنی بر جنسیت را شریک سازد. در ۱۶ اپریل، ملل متحد ابزارهای آنلاین را برای سازمانهای جامعه مدنی زنان فراهم آورد تا در مورد پیام رسانی مناسب بحث کنند و برای زنان در ولایات، ولسوالی‌ها و جوامع محلی تا در مورد تلاش‌های محلی برای تغییر رفتارها برای مهار شیوع کووید-۱۹ بحث کنند و نقش زنان و دختران در مبارزه با کووید-۱۹ را تقویت بخشد.

۵۶. برای رسیدگی به تأثیر بیماری همه گیر بر معیشت، بین ماه‌های اپریل و جون ملل متحد برای کمک رسانی به بیش از ۳۰۰۰۰۰ نفر در مورد معیشت، با تمرکز بر جمعیت‌های آسیب پذیر بشمول خانوارهای بی زمین و زنان نفقه آور و افراد دارای معلولیت، برنامه‌ای را روی دست گرفته است. به علاوه ۱۹۴۲۵۰ کارگران بی زمین، گله داران آسیب پذیر و خانوارهای زارع، قرار است حدود ۲۴۵۰۰ گله داران کوچی، مواد تغذیه حیوانات را دریافت کنند.

۵۷. ناامنی غذایی در سطح بالائی نگران کننده باقی مانده است. در ماههای اپریل و می، حدود ۱۳.۴ میلیون نفر در بحران یا در شرایط اضطراری ناامنی غذایی (سطح ۳ یا ۴ طبقه بندی فاز امنیت غذایی یکپارچه) قرار داشتند و تعداد افراد در شرایط اضطراری به ۴.۳ میلیون نفر افزایش یافته است. پیش بینی می‌شود بیش از ۳ میلیون زن و طفل در سال ۲۰۲۰ به شدت دچار سوء تغذیه شوند و ۱۶۰۰۰۰ نفر نیز پیش بینی می‌شود که به دلیل کووید-۱۹ متاثر شوند. از ۱۵ فبروری تا ۲۰ می، ملل متحد و شرکای آن ۳۷۳۵۵ تُن مواد غذایی و ۲.۱۶ میلیون دالر پول نقد را برای افراد غیر مصون مواد غذایی که در اثر درگیری و بلایای طبیعی آسیب دیده‌اند، تهیه کردند. ملل متحد و شرکای آن بیش از ۷۲۰۰۰ طفل مبتلا به سوء تغذیه حاد را درمان کردند و در ولایات دارای اولویت ملزومات معالجوی را پیش از پیش فراهم کردند که با انجام این کار پروتکل‌های شان را با وضعیت کووید-۱۹ منطبق ساختند. در ولایات، برای تقریباً ۱۰۰۰۰۰ طفل ماهانه خدمات پیشگیری از تغذیه در جامعه فراهم گردید. ضمن به حد اقل رساندن مواجهه با خطر کووید-۱۹، شرکای امنیت غذایی همچنین با مقامات محلی همکاری کردند تا دهاقین بتوانند محصولات زراعتی خود را برداشت کنند، در نتیجه آن عدم مصونیت غذایی و کمبودهای غذایی تقلیل یافته است.

۵۸. تعداد ورود کنندگان بدون اسناد افغانستان افزایش یافته است. بین ۱۵ فبروری و ۲۰ ماه می، ۲۴۱۴۹۹ عودت کننده بدون اسناد و ۳۱۸ عودت کننده پناهنده وجود داشته است و از ابتدای سال، این تعداد به ۲۸۷۹۷۹ مهاجر و پناهنده افغان رسیده است. در ماه مارچ، در مقایسه با مدت مشابه در سال ۲۰۱۹، پنج برابر افزایش در تعداد عودت کنندگان رخ داده است. بیشتر این افراد عودت کننده از جمهوری اسلامی ایران آمده‌اند، اغلب از شهرهایی که به شدت تحت تأثیر کووید-۱۹ قرار گرفته‌اند. به دلیل نگرانی در مورد انتقال کووید-۱۹، بازگشت داوطلبانه پناهندگان از ترکیه از ۴ ماه مارچ بدینسو متوقف گردیده است.

۵۹. منازعه و آفت‌ها برای ایجاد نیازهای بشردوستانه ادامه یافت. از اواخر فبروری، بیش از ۱۲۰۰۰ نفر تازه بیجا شده‌اند. بین اواخر سال ۲۰۱۹ و اپریل ۲۰۲۰، دولت و شرکای بشردوستانه بیش از ۲۰ میلیون دالر امریکائی را بسیج کردند و برای ۷۶۵۸۹ خانوار آسیب پذیر ناشی از شرایط زمستانی، سرپناها، مواد گرمایش و پوشاک فراهم کردند. بین ۱ جنوری و ۲۸ اپریل، ملل متحد و شرکای آن برای بیش از ۲۰۰۰۰ نفر که در اثر سیلاب آسیب دیده بودند، پناهگاه اضطراری، اقلام خانگی و کمک نقدی را فراهم کردند.

۶۰. از ابتدای سال، در کل ۱۱ مورد فلج تائید شده اطفال، بیشتر در مناطقی که تحت کنترل گروه‌های مسلح غیر دولتی قرار دارند گزارش شده است و در مناطق مذکور کمپاین‌های واکسیناسیون خانه به خانه از ماه می سال ۲۰۱۸ بدینسو ممنوع اعلام شده است. شرکای صحی مجبور بودند دو برنامه واکسیناسیون فلج اطفال را که ۹.۹ میلیون طفل را تحت پوشش قرار می‌داد، متوقف کنند.

۶۱. نامنی و آلودگی ماین همچنان اقدامات انسان دوستانه را با چالش مواجه نموده است. از ابتدای سال، کمک رسانان ۳۳۲ واقعه مرتبط با دسترسی را گزارش داده اند. بین ۱۵ فبروری و ۲۰ می، ۸ کمک رسان کشته شدند، ۸ نفر آنان زخمی شدند و ۱۹ نفر دیگر ربوده شدند. این رقم در مقایسه با مدت مشابه در سال گذشته را نشان می دهد که در آن ۹ کمک رسان کشته، ۲۷ زخمی و ۲۰ تن دیگر ربوده شده بودند.

۶۲. بیش از دو برابر تعداد تلفات افراد ملکی در اثر بقایای مواد منفجره جنگ در جریان کاهش خشونت یک هفته ای در ماه فبروری در مقایسه با حد اوسط هفت روزه در سه ماهه اول سال ۲۰۲۰ ثبت شد، زیرا مردم توانستند به مناطق تازه قابل دسترسی سفر کنند. از فبروری تا مارچ، ملل متحد و همکارانش ۵.۵ کیلومتر مربع از اراضی را که توسط مواد منفجره سقیله آلوده شده بود، پاک کردند و از اراضی پاک سازی شده ۲۸ اجتماع بهره بردند. تقریباً ۱۵۶۳۵۶ نفر که اکثر آنها عودت کننده هستند، آموزش خطر را دریافت کردند. پرسنل صبحی، آمبولانس و وسایل نقلیه برای پاسخ کووید-۱۹ در مناطقی که فعالیت های بشردوستانه ماین پاکی جریان دارد، ارائه شده اند.

۶۳. با توجه به این که پروازهای تجاری بین المللی به حالت تعلیق درآمده و برخی پروازهای داخلی مختل شده است، در ماه اپریل اداره خدمات هوایی بشردوستانه ملل متحد برای سهولت در حمل و نقل هوایی پرسنل بشردوستانه، سه بار در هفته سه پرواز هوایی بین المللی را به دوحه ایجاد کرد. برای اطمینان از عدم اختلال در عملیات های بشردوستانه مهم، اداره خدمات هوایی بشردوستانه ملل متحد به فراهم آوری پروازهای داخلی بشمول خدمات ویژه چرخبال ها ادامه داده است.

۶۴. ادارات بشردوستانه با انجام یک تجزیه و تحلیل سریع نیازها و بازنگری در برنامه پاسخگوئی بشردوستانه ۲۰۲۰، از پاسخ دولت در راستای مبارزه علیه کووید-۱۹ حمایت کرد. تعداد تخمینی افراد نیازمند کمک های بشردوستانه از ۹/۴ میلیون نفر در آغاز سال به ۱۴ میلیون نفر افزایش یافته است. همکاران بشردوستانه در حال حاضر به دنبال ۱.۱ میلیارد دالر امریکای هستند تا کمک های حیاتبخش را برای ۱۱.۱ میلیون نفر فراهم کنند.

۶. مبارزه علیه مواد مخدر

۶۵. از ۱۵ مارچ تا ۲۹ اپریل، ادارات تنفیذ قانون در مجموع ۲۱۷ عملیات مبارزه با مواد مخدر را انجام دادند که منجر به ضبط ۲۹۴ کیلوگرم هروئین، ۴۷۰ کیلوگرم تریاک، ۲۴۷۰۴ کیلوگرم چرس و بنگدانه، ۱۱۱ کیلوگرم متامفتامین، ۷ کیلوگرم مورفین، ۷۸ لیتر استیک انیدراید و ۲۰۰ گرم متادون گردید. ضبط های مذکور منجر به دستگیری ۲۵۱ مظنون بشمول سه عضو پولیس ملی افغانستان و چهار پرسنل اردوی ملی افغانستان و مصادره ۶۶ وسیله نقلیه و ۳۰ میل سلاح شد. در مطابقت با برنامه اقدام ملی علیه مواد مخدر، ۳۵۵ هکتار خشخاش در عملیات هماهنگ شده به رهبری وزارت امور داخله محو گردید.

۷. حمایت ماموریت

۶۶. تا ۳۱ مارچ، میزان پست های خالی بوناما ۹ درصد برای کارمندان بین المللی، ۶ درصد برای افسران مسلکی داخلی و ۲ درصد برای کارکنان داخلی، در مقایسه با میزان منظور شده بالترتیب ۸ درصد، ۳ درصد و ۳ درصد بود. تناسب کارمندان انات پائین باقی مانده که از لحاظ فیصدی در سطح ۳۷ درصد برای کارمندان بین المللی، ۴۶ درصد برای رضا کاران ملل متحد، ۱۳ درصد برای افسران مسلکی داخلی و ۹ درصد برای کارمندان داخلی قرار دارد. بین ۱ جنوری و ۳۱ مارچ، بوناما به تعداد ۱۰۴ مأموریت زمینی بازدید و ۱۴ ماموریت هوایی بازدید و همچنین ۸۰۰ مأموریت بازدید معکوس را انجام داد که طی آن نمایندگان ولسوالی ها از دفاتر ساحوی بوناما بازدید کردند.

۶۷. در پاسخ به بیماری همه گیر کووید-۱۹، ضمن تطبیق برنامه ها و فعالیت های مهم در سراسر کشور، بوناما یک سلسله اقداماتی را برای حفظ مصونیت و رفاه کارمندان خود در افغانستان اتخاذ کرد. برای این منظور، از تاریخ

۱۱ ماه می بدینسو، ماموریت ترتیب کار متناوب را به اجرا درآورد که منجر به کاهش قابل توجه حضور کارمندان بین المللی در کشور و کاهش حضور فیزیکی تعداد کارکنان داخلی در دفاتر یوناما گردیده است.

۸. مشاهدات

۶۸. توافق منعقد شده بین آقای غنی و آقای عبدالله عزم شدیداً لازم برای فایق آمدن بر بن بست سیاسی به نفع کشور را نشان می دهد. من امیدوارم که دولت بتواند حرکت مثبتی را که ناشی از سازش مذکور بوجود آمده است، تقویت نماید و با توجه به تشخیص و درک فرصت تاریخی برای حل مسالمت آمیز منازعه به سمت مذاکرات آینده بین لافغانی به گونه متحدانه حرکت کند.
۶۹. افزایش نگران کننده خشونت از ماه مارچ بدینسو همچنان جان افراد ملکی بشموله زنان، اطفال و نوزادان را گرفته است. علاوه، بیجا شدگی داخلی، محرومیت و ناامنی جمعیت را به خطر می اندازد. با توجه به معضل اضافی کووید-۱۹، من خواست خود مبنی بر آتش بس را در راستای تامین پاسخ موثر، دوباره تکرار می کنم.
۷۰. هدف قرار دادن وحشتناک یک زایشگاه در یک شفاخانه و حمله به معبد درمسال سیک ها در کابل تأکید بر ضرورت پایان دادن به خشونت ها را خاطر نشان می سازد. هرگونه حمله علیه افراد ملکی قابل قبول نیست. مطابق حقوق بین المللی بشردوستانه، شفاخانه ها، مراکز صحتی و پرسنل از محافظت خاصی برخوردار هستند. کسانی که به آنها حمله می کنند، باید پاسخگو باشند.
۷۱. تلاش های اعتماد سازی توسط دولت و طالبان می تواند به اعتماد بیشتر و ایجاد زمینه مذاکرات مستقیم کمک کند. من امیدوارم که اذعان بر اولین ملاقات رو در رو بین نمایندگان دولت و طالبان در رابطه به آزادی زندانیان بتواند ارتباطهای بیشتری را برای تحقق مذاکرات بین الافغانی فراهم کند. مذاکرات مستقیم برای هموار کردن راه رسیدن به یک توافق سیاسی پایدار و آتش بس دائمی و پیشبرد توسعه پایدار در سراسر کشور، حیاتی و ضرورت بحساب می آیند.
۷۲. بهترین فرصت برای دستیابی به یک توافق صلح پایدار، توأم با تمثیل تنوع سیاسی و اجتماعی افغانستان در پروسه صلح، بر اجماع وسیع متکی است تا زمینه را برای پذیرش گسترده یک حل و فصل نهائی فراهم سازد. این امر مستلزم تسهیل زمینه برای ابراز نگرانی های شهروندان افغانستان و تضمین حقوق بشر و آزادیهای اساسی بشمول دستاوردهای حاصل از حقوق بشر زنان، می باشد.
۷۳. من از همه طرفها می خواهم که اطمینان حاصل کنند تا زنان در افغانستان بتوانند صدای خود را با خیال راحت بلند کنند و در روند صلح به طور معناداری مشارکت کنند. گنجاندن چهار زن در تیم مذاکره کننده ۲۱ نفری جمهوری اسلامی افغانستان، پیشرفتی را در این زمینه نشان می دهد و تشکیلات روزافزوی صلح بشمول وزارت امور صلح و شورای عالی صلح و آشتی ملی، فرصت های بیشتری را برای شامل سازی زنان فراهم می کند.
۷۴. گسترش کووید-۱۹ تأثیر مخربی بر زنان گذاشته است و می تواند دستاوردهای حاصل از حقوق و آزادی های آنها را معکوس کند. اقدامات ماندن در خانه (lockdown) برای مهار پاندمی ویروس کرونا احتمالاً سبب افزایش خشونت خانوادگی گردد، در حالی که دسترسی به سیستم های عدالت و محافظت کاهش یافته است. بسیاری از زنان شغل خود را به عنوان کارگران داخلی و کارگران صنایع دستی از دست داده اند و در معرض خطر از دست دادن استقلال اقتصادی و اجتماعی خود که به سختی بدست آوردند، می باشند. زنان، به ویژه در خارج از کابل، دسترسی محدود به خدمات مراقبت های صحتی دارند و به طور نامتناسب توسط سیستم مراقبت ضعیف این کشور گردیده اند. من از دولت می خواهم که زنان و دختران را در محراق توجه پاسخ به کووید-۱۹ قرار دهد. این امر با زنان به عنوان رهبر، با نمایندگی برابر و قدرت تصمیم گیری آغاز می شود. اقدامات عاجل نیز برای محافظت از زنان و گسترش حمایت و خدمات روانی اجتماعی بشمول دسترسی به عدالت لازم است. به منظور حفظ و تقویت

دستاورد‌های مذکور، من از همه ذینفعان می‌خواهم که اطمینان حاصل کنند که کووید-۱۹ سبب منحرف ساختن بودیجه نگردد و تمرکز خود را از تطبیق برنامه اقدام ملی افغانستان در مورد زنان، صلح و امنیت، به ویژه مشارکت معنادار زنان در تصمیم‌گیری، صلح و پروسه‌های سیاسی، دور نسازند.

۷۵. کنشگران جامعه مدنی، مدافعان حقوق بشر، روزنامه‌نگاران و کارکنان رسانه‌ها برای بافت جامعه جامعه و سلامت نهادهای کشور بسیار مهم بحساب می‌آیند. از طریق اشتراک عمومی نظرات، بشمول اعتراض مسالمت آمیز، حقوق و آزادیهای اساسی طبق قانون اساسی تقویت شده و معنای جدیدی به آنها داده می‌شود. نظارت‌ها بالای صلاحیت‌ها، مسئولیت‌پذیری و شفافیت ایجاد شده توسط جامعه مدنی و بخش رسانه‌ای نه تنها تعهدات دولت را به حاکمیت قانون و مبارزه با فساد اداری تقویت می‌کند بلکه به منافع جامعه افغانستان در مذاکرات صلح آینده نیز کمک می‌کند. با توجه به درک و تشخیص نقش اساسی نهادها مانند کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان و اهمیت معاهدات بین‌المللی که افغانستان عضویت آنرا دارد، من خواهان تداوم حمایت‌های مذکور برای نهاد‌های یاد شده هستم.

۷۵. بازیگران جامعه مدنی، مدافعان حقوق بشر، روزنامه‌نگاران و مددکاران رسانه‌ها برای ساختاری از جامعه و سلامت نهادهای کشور بسیار مهم هستند. از طریق اشتراک عمومی نظرات، از جمله اعتراض مسالمت آمیز، حقوق و آزادیهای اساسی طبق قانون اساسی تقویت شده و معنای جدیدی به آنها داده می‌شود. بررسی قدرت، مسئولیت‌پذیری و شفافیت ایجاد شده توسط جامعه مدنی و بخش رسانه‌ای نه تنها تعهدات دولت را به حاکمیت قانون و مقابله با فساد تقویت می‌کند بلکه به منافع جامعه افغانستان در مذاکرات صلح آینده نیز کمک می‌کند. من می‌خواهم به حمایت از آنها ادامه دهم، و نقش اساسی اشخاصی مانند کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان و اهمیت معاهدات بین‌المللی که افغانستان در آن طرف است را به رسمیت می‌شناسم.

۷۶. ازدحام بیش از حد در محلات سلب آزادی (محابس و توقیف‌خانه‌ها)، حفظ‌الصحه، صحت و کرامت انسانی را تضعیف می‌کند و مانع قابل توجهی برای پیشگیری از شیوع کووید-۱۹ پنداشته می‌شود. من از رهائی تعداد زیادی از محبوسین و توقیف‌شدگان بشمول سالمندان و فقرا، زنان و اطفال و کسانی که به جرایم جزئی و غیر خشونت آمیز محکوم شده‌اند، استقبال می‌کنم. من معتقدم که واکنش سریع و قطعی با هدف تضمین حضانت سالم و ایمن و کاهش ازدحام جمعیت برای کاهش خطر ورود کووید-۱۹ در محلات سلب آزادی ضروری است.

۷۷. اوضاع بشردوستانه در افغانستان همچنان به عنوان نگرانی عمیق باقی مانده است، زیرا مکانیسم‌های مقابله‌ی اساسی به دلیل گسترش کووید-۱۹ تحت فشارهای بیشتری قرار گرفته‌اند. دسترسی محدود به آب و حفظ‌الصحه به این معنی است که میلیون‌ها نفر گزینه‌های محدودی برای محافظت از ابتلا به ویروس دارند. در جریان فصلی که ذخایر مواد غذایی باید در حد بسیار زیاد خود باشند، هنوز برای تأمین نیازهای ۱۳.۴ میلیون نفری که با بحران و اضطرابی عدم مصونیت غذایی مواجه هستند، کافی نیستند. تعداد افرادی که در این دوره "پس از برداشت حاصلات" به شدت ناامن از مواد غذایی هستند، نیازمند کمک مجدد بین‌المللی و همچنان رهبری ملی است.

۷۸. من از چشم اندازه‌های اقتصادی افغانستان و تأثیرات محرومیت و کمبود اشتغال بر صحت و رفاه مردم بسیار نگران هستم. عدم تحرک اقتصادی، افت درآمد و کاهش مصرف، بسیاری از ۳۵ میلیون نفری را که در حال حاضر با کمتر از ۲ دلار در روز زندگی می‌کنند، به پرتگاه بقا سوق می‌دهد. من خواهان ادامه حمایت بین‌المللی از برنامه پاسخگویی بشردوستانه و تعامل نیرومند همه ذینفعان در آمدگی‌های برای کنفرانس تعهدات وزرای ۲۰۲۰ در مورد افغانستان هستم.

۷۹. نقش سازنده کشورهای منطقه برای تأمین ثبات و توسعه اقتصادی در افغانستان و در سطح منطقه بسیار حیاتی است. تجارت منطقه‌ی، کمک و پیوستگی بیشتر به نفع یکدیگر است و برای افزایش خودکفائی افغانستان حیاتی پنداشته می‌شود. من از ادامه همکاری دولت‌های کابل و اسلام‌آباد تحت برنامه اقدام افغانستان-پاکستان برای

صلح و همبستگی استقبال می‌کنم. من با حمایت یکدست از ذینفعان منطقه ئی برای یک روند صلح به مالکیت افغان‌ها و رهبری افغان‌ها بیشتر دلگرم شده‌ام.

۸۰. من از تمام پرسنل ملل متحد در افغانستان و نماینده خاص خود، دپورا لیون، بخاطر فداکاری دوامدارشان تحت شرایط پرچالش جهت تحقق تعهدات ما در حمایت از دولت و مردم افغانستان سپاسگزاری می‌کنم.
